

Curtea Constitutionala

Decizie nr. 710 din 06.05.2009 (Decizie 7102009)
referitoare la obiectia de neconstitutionalitate a Legii pentru
modificarea si completarea Legii nr. 1881999 privind
Statutul functionarilor publici

Publicat in Monitorul Oficial nr. 358 din 28.05.2009

Acte similare

Cu Adresa nr. 511.735 din 25 martie 2009, secretarul
general al Camerei Deputatilor a transmis Curtii
Constitutionale sesizarea referitoare la
neconstitutionalitatea Legii pentru modificarea si
completarea Legii nr. 1881999 privind Statutul
functionarilor publici, formulata de un numar de 81 de
deputati, apartinand grupului parlamentar al Partidului
National Liberal si grupului parlamentar al Uniunii
Democrate Maghiare din Romania, si anume Cristian Mihai
Adomnitei, Marin Almajanu, Teodor Atanasiu, Mihai
Banu, Vasile Berci, Dan Bordeianu, Emil Bostan, Viorel-
Vasile Buda, Daniel-Stamate Budurescu, Cristian Buican,
Cristian-Ion Burlacu, Mihaita Calimente, Daniel Chitoiu,
Tudor-Alexandru Chiuariu, Gheorghe Coroama, Horia
Cristian, Ciprian Minodor Dobre, Cristina Elena Dobre,
Victor Paul Dobre, Mihai-Aurel Dontu, Gheorghe
Dragomir, George Ionut Dumitrica, Relu Fenechiu,
Gheorghe Gabor, Gratiela Leocadia Gavrilesu, Andrei
Dominic Gereaa, Alina-Stefania Gorghiu, Titi Holban, Pavel

Horj, Nicolae Jolta, Mihai Lupu, Dan Mihai Marian, Dan Ilie Morega, Dan-Stefan Motreanu, Gheorghe-Eugen Nicolaescu, Bogdan Olteanu, Ludovic Orban, Viorel Palasca, Ionel Palar, Dan Pasat, Cornel Pieptea, Gabriel Plaiasu, Cristina-Ancuta Pocora, Virgil Pop, Octavian-Marius Popa, Calin Constantin Anton Popescu-Tariceanu, Neculai Rebenciuc, Ana Adriana Saftoiu, Nini Sapunaru, Adrian George Scutaru, Ionut-Marian Stroe, Gigel-Sorinel Stirbu, Ion Tabugan, Gheorghe-Mirel Talos, Ioan Timis, Adriana Diana Tusa, Claudiu Taga, Radu Bogdan Timpau, Ioan Tintean, Florin Turcanu, Horea-Dorin Uioreanu, Lucia-Ana Varga, Mihai Alexandru Voicu, Antal Istvan, Beres Stefan Vasile, Derzsi Akos, Erdei Doloczki Istvan, Farago Petru, Farkas Anna-Lili, Kelemen Hunor, Kerekes Karoly, Korodi Attila, Koto Iosif, Lakatos Petru, Marton Arpad-Francisc, Mate Andras-Levente, Olosz Gergely, Palfi Mozes Zoltan, Peto Csilla-Maria, Seres Denes si Varga Attila.

Sesizarea a fost formulata in temeiul art. 146 lit. a) din Constitutie, al art. 11 alin. (1) lit. A.a) si al art. 15 din Legea nr. 471992 privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale, a fost inregistrata la Curtea Constitutionala sub nr. 4.783 din 25 martie 2009 si constituie obiectul Dosarului nr. 1.012A2009.

Inainte de expunerea motivelor de neconstitutionalitate extrinseca si, respectiv, intrinseca a legii criticate, autorii sesizarii prezinta situatia de fapt specifica derularii procesului legislativ de adoptare a acesteia, asa cum rezulta din stenogramele sedintei Biroului Permanent al Camerei Deputatilor si alte anexe depuse la dosar. Se arata, in acest

sens, ca propunerea legislativa, initiata de 2 deputati, a fost adoptata de Senat, in calitate de Camera de reflectie, in data de 9 martie 2009 si de Camera Deputatilor, in calitate de Camera decizionala, in data de 17 martie 2009. Biroul Permanent al Camerei Deputatilor a fost sesizat cu proiectul de lege adoptat de Senat la data de 11 martie 2009. Desi initiatorii au solicitat adoptarea legii in procedura de urgenta, Comitetul liderilor grupurilor parlamentare a respins aceasta cerere, iar Biroul Permanent a stabilit, ca termen de depunere a amendamentelor Comisiei pentru administratie publica, amenajarea teritoriului si echilibrul ecologic, data de 16 martie 2009, iar pentru depunerea raportului, data de 20 martie 2009. Cu toate acestea, ordinea de zi a Camerei Deputatilor din ziua de 17 martie 2009 avea inscris, in procedura de urgenta, proiectul de lege in cauza. Raportul Comisiei pentru administratie publica, amenajarea teritoriului si echilibrul ecologic a fost distribuit deputatilor la data de 16 martie 2009.

Motivarea sesizarii este structurata pe doua parti, prima vizand aspecte de ordin procedural, iar a doua aspecte de fond privind neconstitutionalitatea Legii pentru modificarea si completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul functionarilor publici.

I. Cu privire la criticile de neconstitutionalitate extrinseca

1. Autorii obiectiei sustin, mai intai, incalcarea art. 76 alin. (3) din Constitutie, deoarece procedura adoptarii legii criticate nu a respectat prevederile art. 69 alin. (2) din Regulamentul Camerei Deputatilor. Contrar acestor dispozitii, potrivit carora Raportul comisiei va fi imprimat si difuzat deputatilor cu cel putin 3 zile

inaintea datei stabilite pentru dezbaterile proiectului de lege sau propunerii legislative, in plenul Camerei Deputatilor, in cazul proiectelor de lege sau al propunerilor legislative pentru care Camera Deputatilor este prima camera sesizata si cu cel putin 5 zile in cazul celor pentru care Camera Deputatilor este camera decizionala, propunerea legislativa, insotita de raportul comisiei, a fost depusa la casetele deputatilor in noaptea zilei de 16 spre 17 martie 2009, iar raportul suplimentar al comisiei sesizate in fond a fost intocmit si transmis pe data de 17 martie 2009, ziua adoptarii proiectului de lege in cadrul sedintei de plen a Camerei Deputatilor.

2. Se mai arata ca proiectul de lege nu indeplineste conditiile prevazute de art. 69 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputatilor pentru adoptarea in procedura de urgenta, inasa, datorita aplicarii intempestive a procedurii de urgenta, asupra careia nu au fost sesizate, Comisia pentru munca si protectie sociala si Comisia juridica, de disciplina si imunitati nu au trimis, fiecare, pana la data adoptarii proiectului de lege, avizele necesare solicitate de Biroul Permanent. Se mai arata ca Biroul Permanent al Camerei Deputatilor a fost sesizat in ziua de 11 martie 2009 asupra initiativei legislative venite de la Senat si ca solicitarea initiatorilor privind procedura de urgenta nu s-a aprobat de catre Biroul Permanent.
3. In argumentarea neconstitutionalitatii extrinseci se sustine si incalcarea principiului bicameralismului, prevazut de art. 61 alin. (2) din Constitutie. In acest

sens, se arata ca propunerea legislativa a fost adoptata de Camera Deputatilor, in calitate de Camera decizionala, inasa cu un continut diferit fata de continutul proiectului initial de lege, adoptat de Senat in calitate de prima Camera sesizata.

Astfel, Senatul a modificat statutul juridic al conducatorilor serviciilor publice deconcentrate, transformati din functionari publici in personal angajat in baza unui contract de management, fara a fi luata in discutie desfiintarea efectiva a unor functii publice, la nivel central sau local. Camera Deputatilor, mentinand aceasta modificare, a introdus inasa o prevedere ce depaseste cu mult sfera de aplicabilitate stabilita de prima Camera sesizata, dispunand, la art. III alin. (1)-(4), desfiintarea, de la intrarea in vigoare a legii, a functiilor publice, functiilor publice specifice, precum si a posturilor incadrate in regim contractual, care confera calitatea de ordonator de credite, cu exceptia functiilor publice cu statut special si a functiei de prefect. In locul acestora, se infiinteaza, in schimb, functia de director coordonator al serviciului public deconcentrat din cadrul ministerelor si al celorlalte organe ale administratiei publice centrale. Se sustine ca, practic, unei largi categorii de functii publice din administratia publica centrala si locala i se substituie o categorie restransa, formata exclusiv din coordonatorii serviciilor publice deconcentrate. Apreciaza autorii sesizarii ca norma juridica nou-introdusa are un caracter imprecis, ce poate genera arbitrariu in aplicarea legii, conturand un regim juridic ambiguu al functiilor nou-infiintate; ca atare, respectarea principiului

bicameralismului necesita analiza prevederilor nou-introduse si de catre Senatul Romaniei, Camera de reflectie. Sustine gratuitatea acestui serviciu si acceseaza Revista Consulting Review

II. Cu privire la criticile de neconstitutionalitate intrinseca

1. Autorii obiectiei sustin ca dispozitiile Legii pentru modificarea si completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul functionarilor publici ingradesc dreptul la munca, reglementat de art. 41 alin. (1) din Constitutie, dar si de art. 2, art. 7 si art. 21 pct. 2 din Declaratia Universala a Drepturilor Omului si contravin, totodata, prevederilor Pactului international cu privire la drepturile economice, sociale si culturale, sub aspectul dreptului la munca si ale Directivei nr. 2000/78/CE privind egalitatea la locul de munca, acte normative internationale invocate prin raportare la dispozitiile art. 20 alin. (1) si ale art. 1 alin. (5) din Legea fundamentala.

Se arata, in acest sens, ca **desfiintarea posturilor detinute de functionari publici, respectiv directori executivi si directori executivi adjuncti, si crearea in locul acestora a unei functii de demnitate publica, cea de director coordonator si adjuncti ai acestora, constituie o discriminare nepermisa**, pe criterii politice, avand in vedere ca functionarii publici se subordoneaza doar legii si nu programelor politice ale partidelor. Consecinta practica a aplicarii legii criticate este infiintarea la nivelul intregii tari a aproape 1000 de posturi de directori coordonatori, dar si retrogradarea a altor aproximativ 1000 de fosti directori executivi, sefi ai serviciilor publice deconcentrate. Discriminarea este vadita si opereaza doar

pe criteriul apartenentei directorilor executivi la categoria functionarilor publici, fiind justificata, potrivit expunerii de motive a initiativei legislative, de pretinsa imposibilitate de implementare la nivelul judetului a politicilor Guvernului, reprezentat prin organele ierarhic superioare, in speta ministerele si alte organe ale administratiei centrale de resort. Or, art. 16 alin. (1) din Constitutie garanteaza egalitatea cetatenilor in fata legii si a autoritatilor publice, fara privilegii si fara discriminari, iar combaterea discriminarii constituie un principiu al statului de drept si sta la baza acestuia, asa cum se arata in art. 1 alin. (3) din Legea fundamentala. Legea criticaata creeaza, de asemenea, o incompatibilitate intre calitatea de functionar public si cea de director coordonator al serviciului deconcentrat, deoarece acest din urma post poate fi ocupat abia dupa renuntarea la calitatea de functionar public. Discriminarea invocata conduce, totodata, si la situatii anacronice si lipsite de simetrie, deoarece functia de director coordonator este una de demnitate publica, asimilata celei de secretar de stat, in timp ce prefectul, care conduce serviciile publice deconcentrate la nivelul judetului, nu are un asemenea rang. Asadar, se ajunge la situatia ca un demnitar al Romaniei sa fie subordonat direct si nemijlocit unui inalt functionar public. Avand in vedere si prevederile Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 32009 pentru modificarea si completarea unor acte normative referitoare la organizarea si functionarea unor structuri din cadrul aparatului de lucru al Guvernului, prin care secretarul general al Guvernului a trecut, din categoria inaltilor functionari publici, in cea a demnitarilor, lipsa de consecventa a legiuitorului este

evidenta, creand haos si incoerenta la nivelul administratiei publice.

2. Legea trimisa spre promulgare incalca, de asemenea, si prevederile art. 11 din Constitutie, in sensul ca nu corespunde exigentelor privind accesibilitatea si previzibilitatea normei juridice, stabilite de Curtea Europeana a Drepturilor Omului in jurisprudenta sa. Si Curtea Constitutionala, prin Decizia nr. 189 din 2 martie 2006, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 307 din 5 aprilie 2006, a constatat caracterul imprecis al unei norme legale si a declarat-o ca fiind neconstitutionala. Definitia serviciilor publice deconcentrate, introdusa prin art. II din Legea critica, contine reglementari imprecise, de natura sa genereze arbitrariul in procesul de aplicare a legii si sa afecteze securitatea raporturilor juridice. Confuzia vizeaza folosirea notiunilor de descentralizare si deconcentrare, serviciile publice deconcentrate fiind identificate prin toate structurile de la nivelul unitatilor administrativ-teritoriale, care nu sunt descentralizate administrativ si financiar si sunt subordonate ministerelor si celorlalte organe ale administratiei publice centrale din subordinea Guvernului, (...) cu exceptia institutiei prefectului. De altfel, mentiunea cu privire la exceptarea institutiei prefectului din definitia de mai sus este lipsita de sens, raportul dintre institutia prefectului si serviciile publice deconcentrate fiind stabilit prin art. 123 din Constitutie. Tot astfel, serviciile publice deconcentrate sunt distincte de serviciile publice comunitare (de evidenta a persoanelor, pentru eliberarea si evidenta pasapoartelor etc.), acestea fiind organizate in subordinea consiliilor

locale si judetene, insa organele de specialitate ale administratiei publice centrale asigura coordonarea si controlul activitatii lor.

3. In opinia autorilor sesizarii, legea critica contravine, totodata, prevederilor art. 54 alin. (2) si art. 120 alin. (1) din Constitutie. In ipoteza legii, care prevede expres eliminarea conducatorilor serviciilor deconcentrate din categoria functionarilor publici, functia de director coordonator al serviciului public deconcentrat nu este o functie publica. Insa, coordonarea unui serviciu public deconcentrat, deci a unui serviciu public de interes national la nivelul unitatilor administrativ-teritoriale, este prin definitie o activitate ce presupune exercitarea unor atributii si responsabilitati in realizarea unor prerogative de putere publica. Prin urmare, legea critica incredinteaza persoanei care ocupa functia de coordonator al acelui serviciu public o functie publica, fara respectarea imperativului de fidelitate stabilit de art. 54 alin. (1) din Constitutie, exprimat prin depunerea juramantului. Totodata, raspunderea acestei persoane este una contractuala, si nu legala, asa cum impune textul constitutional invocat.

Art. 120 alin. (1) din Legea fundamentala, care stabileste principiile descentralizarii, autonomiei locale si al deconcentrarii serviciilor publice ca principii de baza ale administratiei publice locale, este, de asemenea, nesocotit, intrucat deconcentrarea unui serviciu public nu presupune preluarea conducerii acestuia de catre o persoana privata, serviciul public fiind supus regimului juridic de drept public. Totodata, a sustine ca activitatea de conducere a unui serviciu public deconcentrat nu este o functie publica

echivaleaza cu transferul acelei activitati din sfera dreptului public in cea a dreptului privat, situatie care nu poate fi conceputa in cadrul constitutional actual.

In conformitate cu dispozitiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 471992 privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale, sesizarea a fost comunicata presedintilor celor doua Camere ale Parlamentului, precum si Guvernului, pentru a prezenta punctele lor de vedere.

Guvernul a transmis Curtii Constitutionale, cu adresa nr. 52.399E.B. din 3 aprilie 2009, punctul sau de vedere, in care se arata ca sesizarea de neconstitutionalitate a Legii pentru modificarea si completarea Legii nr. 1881999 privind Statutul functionarilor publici este neintemeiata, dupa cum urmeaza

Apreciaza ca sustinerile expuse cu privire la incalcarea art. 76 alin. (3) din Legea fundamentala se refera, de fapt, la nerespectarea Regulamentului Camerei Deputatilor in ceea ce priveste adoptarea in procedura de urgenta a initiativelor legislative si in niciun caz la neconstitutionalitatea dispozitiilor legii analizate, in raport cu textul invocat din Constitutie.

Nu poate fi admisa nici sustinerea potrivit careia legea critica a fost adoptata cu incalcarea principiului bicameralismului Parlamentului Romaniei, consacrat de art. 61 alin. (2) din Constitutie. Prin Decizia nr. 1.0932008, invocata, de altfel, de autorii sesizarii, Curtea Constitutionala a retinut considerente ce, dimpotriva, sprijina teza constitutionalitatii legii criticate, sub aspectul procedurii de legiferare utilizate, de vreme ce fiecare dintre cele doua Camere ale Parlamentului s-au exprimat cu privire la aceeasi initiativa legislativa, potrivit

competentelor constitutionale si celor stabilite in regulamentele de organizare si functionare, iar aceasta a fost supusa spre dezbatere si adoptare in Camera Deputatilor, in calitate de Camera decizionala.

Cu privire la pretinsa incalcare a prevederilor art. 41 alin. (1) din Constitutie, Guvernul considera ca dreptul la munca nu limiteaza exercitarea acestuia doar in cazurile in care o persoana desfasoara o activitate pe baza unor raporturi de serviciu, ci vizeaza si acele situatii in care aceasta este angajata cu contract individual de munca, astfel ca schimbarea naturii juridice a unui post nu poate fi echivalata cu incalcare dreptului la munca. Este invocata, in sensul celor sustinute, Decizia nr. 7392008, in care Curtea Constitutionala a aratat ca art. 41 din Legea fundamentala nu interzice stabilirea unor conditii in legatura cu exercitarea dreptului la munca, atat timp cat orice persoana care doreste sa aleaga o profesie sau un loc de munca este chemata sa intruneasca conditiile legale. Totodata, conditiile prevazute de lege se aplica, in egala masura, tuturor celor vizati de ipoteza normei criticate, astfel ca nu se poate sustine nici incalcare principiului nediscriminarii, consacrat de art. 2 si 7 din Declaratia Universala a Drepturilor Omului, dupa cum nu se poate retine nici critica de neconstitutionalitate raportata la art. 21 pct. 2 din aceasta, de vreme ce prevederile legale criticate reglementeaza un alt statut juridic al postului respectiv decat cel de functie publica.

Referitor la criticile privind lipsa de simetrie generata de faptul ca functia de director coordonator este una de demnitate publica, asimilata celei de secretar de stat, in

timp ce prefectul nu are un asemenea rang, desi, conform Legii nr. 340/2004, acesta conduce serviciile publice deconcentrate la nivel judetean, Guvernul precizeaza ca, potrivit propunerii legislative, functia de director coordonator nu este o functie de demnitate publica, ci, in conformitate cu dispozitiile art. III alin. (1) si (6) din proiect, un post de natura contractuala exercitat in baza unui contract de management.

Decizia legiuitorului de a desfiinta o categorie de functii publice si inlocuirea acesteia cu o alta de alta natura nu incalca cu nimic dreptul la munca al unei persoane, respectiv libertatea acesteia de a-si alege profesia, meseria sau ocupatia, precum si locul de munca. In functie de realitatile relevate de practica, de dificultatile intalnite in aplicarea dispozitiilor legale, legiuitorul poate sa modifice, prin lege organica, cu respectarea dispozitiilor constitutionale, statutul functionarilor publici, argumentand solutiile alese. Persoanele care ocupa functiile desfiintate vor beneficia de prevederile legale in vigoare care se refera la situatia de fata, fiind libere sa isi schimbe locul de munca, profesia etc., aspecte ce tin de aplicarea legii, atribut al instantei judecatoresti si nu al celei de contencios constitutional. De altfel, toate sustinerile autorilor sesizarii de neconstitutionalitate, formulate in sensul argumentarii incalcarii art. 41 din Constitutie, se refera, in fapt, la interpretarea si aplicarea solutiilor legale propuse si nu la neconstitutionalitatea acestora.

Guvernul mai arata, in punctul sau de vedere, ca dispozitiile art. 54 alin. (2) si ale art. 120 alin. (1) din

Constitutie, invocate, nu sunt incidente in cauza. Textul art. 54 alin. (2) are in vedere o obligatie instituita anumitor categorii de persoane, care exercita functii publice, precum si militarilor, ceea ce nu exclude de la obligatia de fidelitate fata de tara ceilalti cetateni ai Romaniei, potrivit alin. (1) al aceluasi articol. Dispozitiile art. 120 dispun asupra principiilor de organizare a administratiei publice din unitatile administrativ-teritoriale si nu asupra naturii juridice a functiilor prin intermediul carora se realizeaza conducerea institutiilor autoritatilor din unitatile administrative teritoriale.

In sfarsit, cu privire la dispozitiile art. II din legea examinata, care stabilesc ca sunt servicii publice deconcentrate ale ministerelor si celorlalte organe de specialitate ale administratiei publice centrale, structurile subordonate acestora, de la nivelul unitatilor administrativ-teritoriale, care nu sunt descentralizate administrativ si financiar, Guvernul apreciaza ca acestea indeplinesc cerintele de previzibilitate si accesibilitate specifice normei juridice.

Presedintele Camerei Deputatilor a transmis Curtii Constitutionale, cu adresa nr. 511953 din 6 aprilie 2009, punctul sau de vedere, in care se arata ca Legea pentru modificarea si completarea Legii nr. 188/1999 privind Statutul functionarilor publici este constitutionala, iar sesizarea de neconstitutionalitate ar trebui respinsa, pentru urmatoarele motive

Cat priveste pretinsa incalcare a prevederilor art. 76 alin. (3) din Constitutie si a art. 69 alin. (2) din Regulamentul Camerei Deputatilor, se precizeaza ca, potrivit aprobarii

date de Biroul Permanent al Camerei Deputatilor in sedinta sa din 16 martie 2009, proiectul legii criticate pentru neconstitutionalitate a fost inregistrat cu prioritate, in procedura de urgenta, pe Ordinea de zi a sedintei Camerei Deputatilor din data de 17 martie 2009, data la care acesta a fost dezbatus si adoptat. Or, in cazul unei proceduri de urgenta nu se aplica dispozitiile art. 69 alin. (3) din Regulamentul Camerei Deputatilor, astfel ca, sub acest aspect, nu se poate sustine incalcarea vreunei dispozitii din Constitutie.

Referitor la criticile privind nesocotirea principiului bicameralismului prin aceea ca prevederile art. III alin. (1)-(4) din legea critica, nou-introduse de Camera Deputatilor, trebuia sa fie analizate si de Senat, in calitate de Camera de reflectie, se arata ca, in realitate, aceste texte se regasesc in propunerea legislativa a celor doi initiatori ai legii, la pct. 3, si nu pct. III. Din analiza comparata a textului initiatorilor, a celui adoptat de Senat si a celui adoptat de Camera Deputatilor, rezulta ca doar Camera Deputatilor, in exercitarea dreptului sau propriu de a adopta initiativa legislativa in cauza, s-a conformat deciziilor nr. 4722008 si nr. 1.0932008 ale Curtii Constitutionale, invocate, si astfel a respectat principiul bicameralismului, prevazut de art. 61 alin. (2) din Constitutie.

Sustine gratuitatea acestui serviciu si acceseaza Blacklist-trans.com Singurul portal international de incidente

Presedintele Camerei Deputatilor considera ca, in argumentarea sesizarii, autorii acesteia se limiteaza doar la a indica prevederile art. 20 alin. (1) si ale art. 41 alin. (1) din Constitutie, precum si alte dispozitii din unele

instrumente juridice internationale, fara insa a explica si motivele pentru care acestea au fost incalcate. Apreciaza, in plus, ca legea critica nu contravine niciunui dintre aceste texte invocate.

In ceea ce priveste pretinsa discriminare pe care o opereaza legea examinata, motivata de autorii sesizarii prin faptul ca aceasta prevede desfiintarea unei functii publice de functionar public si crearea, in locul ei, a unei functii de demnitate publica, se arata ca nicio dispozitie din Constitutie nu interzice Parlamentului, care este organul reprezentativ suprem al poporului roman si unica autoritate legiuitoare a tarii, sa ia astfel de masuri prin lege. Pe fond, nu se poate pune problema incalcarii prevederilor art. 16 alin. (1) din Constitutie, intrucat desfiintarea unor posturi, prin lege, nu poate echivala cu o discriminare, care ar putea exista in cu totul alte conditii. In plus, argumentele invocate de autorii sesizarii pot fi utilizate doar in procesul de aplicare a legii, si nu in cel de adoptare a sa.

In legatura cu pretinsa incalcare a prevederilor art. 11 din Constitutie, prin raportare la principiul securitatii juridice, consacrat intr-o hotarare a Curtii Europene a Drepturilor Omului, se sustine ca jurisprudenta instantei europene de contencios in materia drepturilor omului nu are nicio legatura cu reglementarile cuprinse in instrumentele juridice internationale, hotararea avand caracter obligatoriu in procesul de aplicare a legii si a Constitutiei. Pe fond, nu se poate vorbi de nerespectarea principiului invocat, atat timp cat nicio reglementare internationala sau europeana nu interzice Parlamentului sa ia masurile prevazute de legea critica. In plus, dispozitiile art. III alin. (1)-(4) dispun foarte precis desfiintarea unor functii publice si infiintarea

unor demnitati publice, cu consecinta aplicarii statutului si a raspunderii corespunzatoare functiei sau demnitatii publice infiintate, astfel ca nu se poate sustine nerespectarea cerintelor de accesibilitate si previzibilitate specifice normelor juridice.

Sustine gratuitatea acestui serviciu si acceseaza

Programul de facturare Nr. 1 - Indaco Econ

Referitor la prevederile art. 54 alin. (2) din Constitutie, invocate, care reglementeaza indatorirea de fidelitate fata de tara, se arata ca legea critica nu presupune, prin continutul sau, nerespectarea unei asemenea indatoriri fundamentale. Totodata, in legatura cu invocarea art. 120 alin. (1) din Constitutie, se mai sustine, pe de o parte, ca niciun text al legii criticate nu presupune preluarea conducerii serviciilor publice deconcentrate de catre o persoana privata, iar, pe de alta parte, ca nicio dispozitie din Legea fundamentala nu interzice ca aceste servicii sa fie conduse doar de functionari publici si nu de demnitari publici.

Presedintele Senatului nu a comunicat punctul sau de vedere.

Potrivit art. 18 alin. (1) din Legea nr. 471992 privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale, obiectia de neconstitutionalitate a fost dezbatuta la data de 8 aprilie 2009, pe baza raportului prezentat de judecatorul-raportor si a celorlalte documente aflate la dosar. Dezbaterile au fost consemnate in incheierea de la acea data, cand Curtea, avand nevoie de timp pentru a delibera, a dispus amanarea pronuntarii pentru data de 6 mai 2009.

C U R T E A,

examinand obiectia de neconstitutionalitate, punctele de vedere ale Presedintelui Camerei Deputatilor si Guvernului, documentele privind initierea si desfasurarea procesului legislativ, raportul intocmit de judecatorul-raportor, Legea pentru modificarea si completarea Legii nr. 1881999 privind Statutul functionarilor publici, raportata la prevederile Constitutiei, precum si dispozitiile din Legea nr. 471992 privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale, retine urmatoarele

Curtea Constitutionala a fost legal sesizata si este competenta, potrivit dispozitiilor art. 146 lit. a) din Constitutie, precum si ale art. 1, 10, 15, 16 si 18 din Legea nr. 471992, sa solutioneze sesizarea de neconstitutionalitate.

Obiectul controlului de constitutionalitate il constituie Legea pentru modificarea si completarea Legii nr. 1881999 privind Statutul functionarilor publici.

Dispozitiile constitutionale pretins incalcate sunt, in ordinea invocarii lor, cele ale art. 76 alin. (3) referitoare la adoptarea legilor cu procedura de urgenta, art. 61 alin. (2) care consacra principiul bicameralismului, art. 41 alin. (1) potrivit carora dreptul la munca nu poate fi ingradit, art. 20 alin. (1) referitor la principiul interpretarii si aplicarii dispozitiilor constitutionale privind drepturile si libertatile cetatenilor in concordanta cu Declaratia Universala a Drepturilor Omului, cu pactele si cu celelalte tratate la care Romania este parte, art. 1 alin. (3) si (5) privind Statul

roman, art. 16 alin. (1) cu privire la principiul egalitatii cetatenilor in fata legii si a autoritatilor publice, fara privilegii si fara discriminari, art. 11 - Dreptul international si dreptul intern, art. 54 alin. (2) cu referire la cetatenii carora le sunt incredintate functii publice, precum si militarilor, care raspund de indeplinirea cu credinta a obligatiilor ce le revin, scop in care depun juramantul cerut de lege, si ale art. 120 alin. (1) care consacra principiile de baza ale administratiei publice locale.

De asemenea, sunt invocate Declaratia Universala a Drepturilor Omului si, in special, art. 2, art. 7 si art. 21 pct. 2 din aceasta, Pactul international cu privire la drepturile economice, sociale si culturale, Conventia pentru apararea drepturilor omului si a libertatilor fundamentale si Directiva 2000/78/CE de creare a unui cadru general in favoarea egalitatii de tratament in ceea ce priveste incadrarea in munca si ocuparea fortei de munca.

Examinand obiectia de neconstitutionalitate, Curtea urmeaza a se pronunta, pe de o parte, asupra unor aspecte de ordin procedural ce se constituie in critici de neconstitutionalitate extrinseca, iar, pe de alta parte, asupra criticilor de neconstitutionalitate intrinseca a legii supuse controlului.

I. Cu privire la criticile de neconstitutionalitate extrinseca

A. Autorii obiectiei sustin incalcarea dispozitiilor art. 76 alin. (3) din Legea fundamentala, potrivit carora (...)Parlamentul poate adopta proiecte de legi sau propuneri legislative cu procedura de urgenta, stabilita potrivit regulamentului fiecarei Camere, aratand, in acest sens, ca, desi Comitetul liderilor grupurilor parlamentare a respins

cererea de examinare si adoptare a legii cu procedura de urgenta, totusi, atat examinarea proiectului de lege in cadrul comisiei sesizate in fond, cat si dezbaterea in plenul Camerei Deputatilor s-au facut dupa reguli specifice procedurii de urgenta, in loc sa se recurga la procedura regulamentara obisnuita, incalcandu-se astfel si art. 69 alin. (2) din Regulamentul Camerei Deputatilor.

Fata de aceste sustineri, Curtea Constitutionala observa, mai intai, ca autorii obiectiei de neconstitutionalitate nu contesta constitutionalitatea prevederilor regulamentare privind procedura de urgenta, cuprinse in art. 115-120 din Regulamentul Camerei Deputatilor, ci doar modul de aplicare a regulilor acestei proceduri in cadrul procesului legislativ de dezbatere a legii. Or, potrivit art. 146 lit. c) din Constitutie, Curtea Constitutionala se pronunta asupra constitutionalitatii regulamentelor Camerelor Parlamentului, controlul exercitat de Curte fiind un control de conformitate cu dispozitiile Legii fundamentale. Daca, ignorand prevederile art. 146 lit. c) din Constitutie si pe cele ale art. 27 din Legea nr. 471992, Curtea Constitutionala si-ar extinde competenta si asupra actelor de aplicare a regulamentelor, ea nu numai ca ar pronunta solutii fara temei constitutional, dar ar incalca astfel si principiul autonomiei regulamentare a Camerei Deputatilor, reglementat de art. 64 alin. (1) teza intai din Legea fundamentala. In virtutea acestui principiu fundamental, aplicarea regulamentului este o atributie a Camerei Deputatilor, asa incat contestatiile deputatilor privind actele concrete de aplicare a prevederilor regulamentului sunt de competenta exclusiva a Camerei Deputatilor, aplicabile, in acest caz, fiind caile si procedurile parlamentare stabilite

prin propriul regulament, dupa cum si desfasurarea procedurii legislative parlamentare depinde hotarator de prevederile aceluiasi regulament, care, evident, trebuie sa concorde cu normele si principiile fundamentale.

Sustine gratuitatea acestui serviciu si acceseaza

Revista romana de jurisprudenta nr. 1

Ca atare, competenta conferita Curtii Constitutionale de art. 146 lit. c) din Legea fundamentala nu poate privi decat controlul conformitatii regulamentelor Parlamentului cu dispozitiile Constitutiei, control declansat la sesizarea unuia dintre presedintii celor doua Camere, a unui grup parlamentar sau a unui numar de cel putin 50 de deputati sau de cel putin 25 de senatori; Curtea Constitutionala nu este competenta a se pronunta si asupra modului de aplicare a regulamentelor. In sensul celor aratate a statuat Curtea Constitutionala in deciziile sale nr. 441993, nr. 681993, nr. 221995 si nr. 982005.

Oricum, urmarind fisa referitoare la derularea procesului legislativ de adoptare a Legii pentru modificarea si completarea Legii nr. 1881999 privind Statutul functionarilor publici, Curtea observa ca, in sedinta Biroului Permanent din data de 16 martie 2009, la care au participat si liderii grupurilor parlamentare, discutandu-se proiectul ordinii de zi pentru sedinta Camerei Deputatilor din ziua de marti, 17 martie 2009, s-a aprobat (in sensul ca nu au existat obiectii) ca proiectul de lege mentionat, care figura la pozitia 31 pct. IV, sa fie inscris la pozitia 3 din cadrul pct. I Procedura de urgenta. Prin urmare, in sedinta Camerei Deputatilor din data de 17 martie 2009, presedintele Camerei Deputatilor a anuntat ca proiectul de Lege pentru modificarea Legii nr. 1881999 privind Statutul

functionarilor publici, inscris la pozitia 3 de pe ordinea de zi, urmeaza a fi dezbatut in procedura de urgenta.

Fata de cele aratate, Curtea constata ca nu pot fi primite criticile de neconstitutionalitate extrinseca ce vizeaza incalcarea prevederilor art. 76 alin. (3) din Constitutie, asa cum acestea au fost formulate de autorii obiectiei, si anume prin referire la modul de aplicare a dispozitiilor din Regulamentul Camerei Deputatilor privind procedura de urgenta.

B. O alta critica de neconstitutionalitate extrinseca a legii se refera la incalcarea principiului constitutional al bicameralismului Parlamentului Romaniei, consacrat de art. 61 alin. (2) din Constitutie.

Din analiza comparata a documentelor privind initierea si desfasurarea procesului legislativ in cauza, respectiv a propunerii legislative depuse de initiatori, a formei adoptate de Senat, ca prima Camera sesizata, si a celei adoptate de Camera Deputatilor, in calitate de Camera decizionala, Curtea constata ca sunt deosebiri majore de continut juridic, modificarile si completarile adoptate de Camera Deputatilor dand o configuratie deosebita, semnificativ diferita fata de cea a proiectului de lege in forma adoptata de Senat.

Astfel, Legea care face obiectul controlului de constitutionalitate provine dintr-o propunere legislativa intitulata Proiect de lege privind unele masuri pentru organizarea administratiei publice, initiata de domnul Petru Calian, deputat apartinand Grupului parlamentar al Partidului Democrat Liberal, si de domnul Mircea Dusa, deputat al Grupului parlamentar al Aliantei Politice P.S.D.

+ P.C. Aceasta propunere legislativa are ca obiect de reglementare modificarea si completarea unor dispozitii ale Legii nr. 188/1999 privind Statutul functionarilor publici, republicata, cu modificarile si completarile ulterioare, si ale Legii nr. 340/2004 privind institutia prefectului, republicata. Prin aceasta propunere legislativa se urmareste adoptarea unor masuri pentru imbunatatirea cadrului legislativ aplicabil ocupantilor functiilor de conducere de la nivelul administratiei locale, in sensul delimitarii clare a functiilor politice, respectiv functiile de prefect si subprefect, care sunt reprezentanti ai Guvernului in teritoriu si conduc serviciile publice deconcentrate, de functiile administrative. In opinia initiatorilor acestei propuneri legislative parlamentare, separarea celor doua categorii de functionari ar contribui la o mai buna functionare a institutiilor statului, in aceasta perioada complexa din punct de vedere economic si social. In esenta, prin aceasta propunere legislativa se preconizeaza trecerea functiilor de prefect si subprefect din categoria functiilor corespunzatoare inaltilor functionari publici in categoria functiilor de demnitate publica, numiti de Guvern pentru un mandat de 4 ani. Se mai urmareste modificarea reglementarilor referitoare la conducatorii organelor de specialitate ale administratiei publice centrale si ai serviciilor deconcentrate.

Intra in comunitatea celor mai informati contabili pe
Forumul Indaco

In conformitate cu dispozitiile art. 75 alin. (1) din Constitutie, propunerea legislativa a fost inregistrata la Senat la 16 februarie 2009, in calitate de prima Camera sesizata, fiind adoptata in sedinta din 9 martie 2009, cu respectarea art. 76 alin. (1) din Legea fundamentala, ca

proiect de Lege pentru modificarea Legii nr. 1881999 privind Statutul functionarilor publici. Senatul a eliminat din propunerea legislativa cu care a fost sesizat toate dispozitiile referitoare la modificarea Legii nr. 3402004 privind institutia prefectului si, de asemenea, a eliminat, respectiv a modificat o serie de dispozitii referitoare la categoria inaltilor functionari publici si la categoria functionarilor publici de conducere.

Proiectul de lege a fost transmis in data de 10 martie 2009 Camerei Deputatilor, in calitate de Camera decizionala, spre dezbateri si adoptare, conform art. 75 alin. (1) si (3) din Constitutie. In sedinta din 17 martie 2009, Camera Deputatilor a adoptat Legea pentru modificarea si completarea Legii nr. 1881999 privind Statutul functionarilor publici, cu respectarea prevederilor art. 75 si ale art. 76 alin. (1) din Constitutia Romaniei, republicata.

Fata de forma adoptata de Senat, ca prima Camera sesizata, Legea adoptata de Camera Deputatilor contine o serie de modificari si completari esentiale, cum ar fi

- desfiintarea functiilor publice, functiilor publice specifice, precum si a posturilor incadrate in regim contractual, care confera calitatea de ordonator de credite, cu exceptia functiilor publice cu statut special si a functiilor publice de prefect - art. III alin. (1) si (2); in locul primelor functii se infiinteaza functia de director coordonator al serviciului public deconcentrat - art. III alin. (4);

- functiile care confera calitatea de conducator al organelor de specialitate ale administratiei publice centrale se stabilesc ca functii de demnitate publica, asimilate celor de secretar de stat; adjunctii acestora sunt asimilati cu functiile de subsecretar de stat - art. III alin. (3);

-stabilirea unor autoritati diferite carora le revine competenta sa aprobe modelul-cadru al contractului de management prin hotarare a Guvernului, in varianta Senatului, respectiv prin actul administrativ al persoanei care are competenta legala de numire, in varianta Camerei Deputatilor;

-introducerea alin. 9 si 10 la art. III.

Potrivit art. 61 din Constitutia Romaniei, Parlamentul este organul reprezentativ suprem al poporului roman si unica autoritate legiuitoare a tarii, iar structura sa este bicamerala, fiind alcatuit din Camera Deputatilor si Senat. Principiul bicameralismului, astfel consacrat, se reflecta insa nu numai in dualismul institutional in cadrul Parlamentului, ci si in cel functional, deoarece art. 75 din Legea fundamentala stabileste competente de legiferare potrivit carora fiecare dintre cele doua Camere are, in cazurile expres definite, fie calitatea de prima Camera sesizata, fie de Camera decizionala. Totodata, tinand seama de indivizibilitatea Parlamentului ca organ reprezentativ suprem al poporului roman si de unicitatea sa ca autoritate legiuitoare a tarii, Constitutia nu permite adoptarea unei legi de catre o singura Camera, fara ca proiectul de lege sa fi fost dezbatut si de cealalta Camera. Art. 75 din Legea fundamentala a introdus, dupa revizuirea si republicarea acesteia in octombrie 2003, solutia obligativitatii sesizarii, in anumite materii, ca prima Camera, de reflectie, a Senatului, sau, dupa caz, a Camerei Deputatilor si, pe cale de consecinta, reglementarea rolului de Camera decizionala, pentru anumite materii, a Senatului si, pentru

alte materii, a Camerei Deputatilor, tocmai pentru a nu a exclude o Camera sau alta din mecanismul legiferarii.

Totodata, alin. (4) si (5) ale art. 75 din Constitutie prevad modul de rezolvare a posibilelor conflicte de competenta intre prima Camera sesizata si Camera decizionala, dar nu exista un text in Constitutie care sa permita Camerei decizionale sa se indeparteze de la limitele sesizarii date de solutia adoptata de catre prima Camera sesizata.

Asa cum s-a aratat deja, diferentele de continut juridic dintre forma proiectului de lege adoptat de Senat, ca prima Camera sesizata, si a legii adoptate de Camera Deputatilor, in calitate de Camera decizionala, sunt de natura sa incalce principiul bicameralismului, in sensul ca forma finala a legii, in redactarea adoptata de Camera decizionala, se indeparteaza in mod substantial de forma adoptata de Camera de reflectie, ceea ce echivaleaza practic cu excluderea acesteia din urma de la procesul de legiferare. Or, legea trebuie sa fie rezultanta manifestarii de vointa concordante a ambelor Camere ale Parlamentului.

In jurisprudenta sa in materie, de pilda Decizia nr. 472 din 22 aprilie 2008, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 336 din 30 aprilie 2008, Curtea Constitutionala, luand in considerare normele si principiile fundamentale mai sus mentionate, a statuat ca dezbaterea parlamentara a unui proiect de lege sau a unei propuneri legislative nu poate face abstractie de evaluarea acesteia in plenul celor doua Camere ale Parlamentului nostru bicameral. Este adevarat - asa cum a retinut Curtea cu alt prilej (Decizia nr. 1.093 din 15 octombrie 2008, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 710 din 20

octombrie 2008) - ca in dezbaterile unei initiative legislative, Camerele au un drept propriu de decizie asupra acesteia, dar principiul bicameralismului nu poate fi respectat decat atat timp cat ambele Camere ale Parlamentului au dezbatat si s-au exprimat cu privire la acelasi continut si la aceeasi forma ale initiativei legislative.

Fata de cele mentionate, Curtea constata ca Legea pentru modificarea si completarea Legii nr. 1881999 privind Statutul functionarilor publici este neconstitutionala, sub aspectul incalcarii principiului constitutional al bicameralismului Parlamentului Romaniei, consacrat de art. 61 din Legea fundamentala.

II. Avand in vedere cele aratate, Curtea considera ca examinarea criticilor de neconstitutionalitate intrinseca a Legii pentru modificarea si completarea Legii nr. 1881999 privind Statutul functionarilor publici a ramas fara obiect, de vreme ce procedura formala de adoptare a legii constituie un aspect prealabil si preliminar in analiza constitutionalitatii reglementarilor unei legi inainte de promulgare.

III. In continuare, Curtea nu poate sa nu observe, in calitatea sa de garant al suprematiei Constitutiei, asa cum statueaza art. 142 alin. (1) din Legea fundamentala, ca in procesul de legiferare in cauza au existat unele deficiente care au tangenta cu unele prevederi ale Constitutiei si care ar fi putut fi evitate printr-o atentie sporita in examinarea proiectului de lege, atat in cadrul comisiilor permanente, cat si in cadrul plenului Camerei Deputatilor.

1. Astfel, art. 111 din Constituție, intitulat Informarea Parlamentului, prevede la alin. (1) teza finală (...) În cazul în care o inițiativă legislativă implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, solicitarea informării este obligatorie.

Asa fiind, Camera Deputaților - Comisia pentru administrație publică, amenajarea teritoriului și echilibru ecologic -, sesizată în fond, avea obligația să constate că reglementările supuse examinării impun modificarea prevederilor bugetului de stat și, conformându-se dispozițiilor art. 92 alin. (4) și (6) din Regulamentul Camerei Deputaților, să solicite o informare din partea Guvernului, în condițiile art. 111 din Constituția României.

-Art. 92. - Procedura legislativă din Regulamentul Camerei Deputaților

(4) În cazul propunerilor legislative depuse în condițiile alin. (1), care implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, președintele Camerei Deputaților va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condițiile art. 111 din Constituția României, republicată, în același termen de 15 zile. (...)

(6) Dacă în cursul dezbaterii, în comisia sesizată în fond apar amendamente care impun modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, președintele comisiei va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condițiile art. 111 din Constituția României, republicată, într-un termen care să se încadreze în termenul de predare al raportului.

2. Pe aceeași linie, trebuia observat dacă, prin obiectul sau de reglementare, proiectul de lege este concordant cu Programul de guvernare acceptat de Parlament, potrivit art. 102 alin. (1) din Constituție, care prevede că Guvernul, potrivit programului sau de guvernare acceptat de Parlament, asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice.

3. Art. 79 din Constituție, reglementând institutia Consiliului Legislativ, prevede, la alin. (1), următoarele (1) Consiliul Legislativ este organ consultativ de specialitate al Parlamentului, care avizează proiectele de acte normative în vederea sistematizării, unificării și coordonării întregii legislații.

Totodată, potrivit art. 99 alin. (7) din Regulamentul Camerei Deputaților, Președintele comisiei sesizate în fond poate solicita punctul de vedere al Consiliului Legislativ cu privire la unele amendamente, punct de vedere care va fi trimis în termenul stabilit de comisie.

Este de observat, asadar, că avizul dat de Consiliul Legislativ se referea la propunerea legislativă privind unele măsuri pentru organizarea administrației publice și că proiectul de lege adoptat de Senat a capatat o formă deosebită de cea avizată inițial de Consiliu. În această situație, era de apreciat dacă nu ar fi fost cazul că pentru amendamentele formulate în cadrul comisiei să se fi solicitat punctul de vedere al Consiliului Legislativ, având suportul constituțional în art. 79 alin. (1) din Legea fundamentală și cel regulamentar în art. 99 alin. (7) din Regulamentul Camerei Deputaților.

4. In ceea ce priveste cuprinsul expunerii de motive - instrumentul de prezentare si motivare, avem in vedere prevederile art. 74 alin. (4) din Constitutie, potrivit carora Deputatii, senatorii si cetatenii care exercita dreptul la initiativa legislativa pot prezenta propuneri legislative numai in forma ceruta pentru proiectele de legi, ale art. 29-31 din Legea nr. 242000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative (referitoare la motivarea proiectelor de acte normative, sub aspectul instrumentelor de prezentare si motivare, precum si al cuprinsului si redactarii motivarii) si, desigur, ale art. 1 alin. (5) din Legea fundamentala, conform carora In Romania, respectarea Constitutiei, a suprematiei sale si a legilor este obligatorie.

Analizand expunerea de motive ce insoteste propunerea legislativa, Curtea constata ca aceasta este extrem de sumara, cuprinzand numai cateva mentiuni generice. In expunerea de motive nu se regaseste motivarea asupra niciuneia dintre solutiile preconizate, ceea ce este contrar prevederilor constitutionale si legale mai sus indicate.

IV. In final, Curtea observa ca legea examinata, prin modul deficitar de redactare, nu corespunde exigentelor de tehnica legislativa specifice normelor juridice, asa cum prevede Legea nr. 242000 privind normele de tehnica legislativa pentru elaborarea actelor normative. Din acest punct de vedere dispozitiile art. III sunt elocvente. Or, referitor la aceste cerinte, Curtea Europeana a Drepturilor Omului a statuat, in mod constant, ca o norma este «previzibila» numai atunci cand este redactata cu suficienta precizie, in asa fel incat sa permita oricarei persoane - care,

la nevoie, poate apela la consultanta de specialitate - sa isi corecteze conduita (cazul Rotaru impotriva Romaniei, 2000), iar cetateanul trebuie sa dispuna de informatii suficiente asupra normelor juridice aplicabile intr-un caz dat si sa fie capabil sa prevada, intr-o masura rezonabila, consecintele care pot aparea dintr-un act determinat. Pe scurt, legea trebuie sa fie, in acelasi timp, accesibila si previzibila (cazul Sunday Times impotriva Regatului Unit, 1979).

In temeiul dispozitiilor art. 146 lit. a) si ale art. 147 alin. (2) si (4) din Constitutie, precum si al prevederilor art. 11 alin. (1) lit. A.a), ale art. 15 si ale art. 18 din Legea nr. 471992 privind organizarea si functionarea Curtii Constitutionale,

CURTEA CONSTITUTIONALA

In numele legii

DECIDE

Constata ca Legea pentru modificarea si completarea Legii nr. 1881999 privind Statutul functionarilor publici este neconstitutionala, sub aspectul incalcarii principiului

constitutional al bicameralismului Parlamentului Romaniei,
consacrat de art. 61 din Legea fundamentala.

Definitiva si general obligatorie.

Decizia se comunica Presedintelui Romaniei,
presedintilor celor doua Camere ale Parlamentului, precum
si primului-ministru si se publica in Monitorul Oficial al
Romaniei, Partea I.

Dezbaterile au avut loc la datele de 8 aprilie 2009 si 6
mai 2009 si la acestea au participat Ioan Vida, presedinte,
Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocaru, Acsinte Gaspar,
Petre Lazaroiu, Ion Predescu, Puskas Valentin Zoltan,
Tudorel Toader si Augustin Zegrean, judecatori.

PRESEDINTELE CURTII CONSTITUTIONALE,
prof. univ. dr. IOAN VIDA

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

Act incarcat complet.

Termenii si Conditii